

Vilniaus reformatų žinios

Mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus malonė tebūna su jumis visais /Rom. 16,24/

2000 m. sausis Vilniaus ev. reformatų parapijos tarybos ir seniūnų tarybos informacinis leidinys Nr. 1(13)

Metai seni praejo, Nauji vel prasidejo, prie galos yr pradžia. Žemai saulė tekėjo, bet vel aukščiau pradejo tekėti mums skaisčiai šviesdama.

20 giesmė, "Giesmių ir maldų knygelė", LELK, 1988 m.

Niekas negali sustabdyti laiko

*Tad mokyk mus skaičiuoti savo dienas, kad igyptume išmintingą Širdį.
Psalmynas 90,12*

Niekas negali sustabdyti laiko. Jis yra tarsi niekad nenurimstanti srovė. Pažvelgę atgal, pradedame suprasti, koks trumpas yra laikas. Vieni metai keičia kitus. Mes gimstame šiame pasaulyje, trumpai čia pabūname ir staiga pasiekiamė kelio galą.

Norime to ar ne, laikas veda mus į amžinybę. Mums reikia Dievo išminties, kad galėtume gyventi teisingai. Turime išmokti gyventi taip, kaip to nori Dievas. Kiekvieną dieną atiduok į Dievo rankas. "Kiekviena diena yra reta dovana, spindinti galimybę, nauja malonė, besileidžianti iš Dangaus žemyn."

Šito negalima padaryti vien tik apie tai kalbant. Turime išmokti naudotis kiekviena diena kaip dovana, teikiančia naujų galimybių ir užduočių. Greitai prabėgančios mūsų dienos turėtų būti užpildomos dangiškais dalykais. Mūsų gyvenimas turėtų būti gausus Dievo ir turėtų tapti palaiminimu mums ir kitiems. Dievas nori, kad mes tarsi žiburiai spindėtume pasaulyje, iškrypusioje žmonių kartoje. (plg.Fil.2,15).

Visų pirma turime išmokti išmintingai vertinti savo dienas kaip malonės dienas. Dievas mus pasitinka pasigailėdamas ir siūlydamas išganymą. Šiandien yra pasigailėjimo laikas. Šiandien dar galime nuteiti pas Jį, išpažinti savo nuodėmes ir gauti atleidimą.

Tačiau ateis metas, kai daugiau dienų nebebus. Laikas baigsis - labai aiškiai parašyta Apreiškime Jonui 10,6. Pasigailėjimas baigsis. Ir bus per vėlu ką nors pakeisti. Nebebus daugiau galimybių ! Todėl mąstyk apie gyvenimo trumpumą, mirties tikrumą ir amžinybės trukmę. Amen.

Kasdienis skaitymas iš Herberto Neimano "Dievo rankose"

Iš kur esu atėjės

Alfredas Naktinis

*Iš kur esu atėjės,
Kas man likimą lėmė?
Tai mano giminėlė:
Tėvų, senelių eile.*

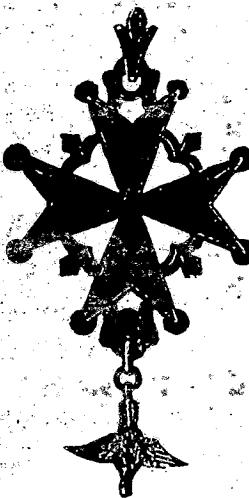
*Kiekvienas pragyveno
Jiems skirtą savo laiką;
Kiekvien's savaip protavo,
Augino savo vaikus.*

*Jei juos čia sustatytm
I bendrą vieną vorą,
Apjuostum Lietuvėlę
Gal kartą, o gal porą.*

*Ir mes kažką inėšim
Į savo genties mazgą.
Del jų dabar gyvenam,
Del jų ūždis mūs plazda.*

*Suvokim savo prasmę -
Mums trumpas skirtas laikas;
Nesėkim blogio seklos.
Būk atstolis tų vaikas !*

Hugenotų kryžius

Nesciniai, po Naujųjų Metų, mūsų bažnyčios skelbimu lentą papuošė aštuoniakampis hugenotų kryžius. Hugenotų kryžiaus simbolika panaudota ir mūsų bažnyčioje lango virš Dievo stalo vitraže. Bet ten pavaizduotas ne tikrasis XVI - XVII a.a. Prancūzijos ev. reformatų - hugenotų kryžius.

Lietuvos išcivijos žurnale "Mūsų sparnai" Nr.13 (1963 m.) inžinierius H.Pavilionis straipsnyje "Hugenotai ir mes" rašė: "Pictinėje Prancūzijoje tarp Miallet ir Anduze miestelių yra skaitlingiausia kalvinistų - hugenotų bažnyčia, kurios narių skaičius siekia 2800. Šioje apylinkėje gyventojai beveik išimtinai hugenotai, garbingai demonstruoja hugenotų aštuoniakampį kryžių, ypač moterys mėgsta nešioti jį kaip papuošalą".

Prieš keletą metų lankantis Olandijoje šeimininkę, frizių palikuonę kaip brangiausią relikвијą nešioja hugenotų kryžių, uždėta jai ant kaklo konfirmacijos dieną. Ji man papasakojo apie kryžiaus simboliką. Kryžius - krikščionių simbolis, pabrėžiantis priklausymą Kristaus pasekėjams, jo galai išsišakoja į 8 kampus su rutulėliais, kurie simbolizuoją Jėzaus Kalno pamokslo 8 svarbiausius punktus (Mat.5.3 - 5.10):

- 1.palaiminti, turintys vargdienio dvasią - jų yra dangaus karalystė
- 2.palaiminti liūdintys - jie bus paguosti
- 3.palaiminti romieji - jie paveldės žemę
- 4.palaiminti alkstantys ir trokstantys teisumo - jie bus pasotinti
- 5.palaiminti gailestingieji - jie sulauks gailestingumo
- 6.palaiminti tyraširdžiai - jie regės Dievą
- 7.palaiminti taikdariai - jie bus vadinami Dievo vaikais
- 8.palaiminti persekiojami dėl teisumo - jų yra dangaus karalystė.

Kryžių į visumą jungia pusžiedžiai - lelijėlės, simbolizuojančios keturis Evangelistus: Matą, Morką, Luką, Joną. Kryžių prisirakinės grandine prie kojų traukia balandžlis - Šventoji Dvasia. Toks Hugenotų kryžius puošia išcivijos lietuvių reformatų žurnalo "Mūsų sparnai" paskutinį viršelio puslapį, tokis pavaizduotas Biržų ev. reformatų bažnyčios prieangio lubose.

HUGENOTAI

Hugenotais Prancūzijos protestantus pavadino katalikai Reformacijos metu.

XVI a. pr. Jono Kalvino mokslas kaip gaistras apėmė visą Prancūziją. 1564 m. mirus Kalvinui trečias asmuo Prancūzijoje buvo kalvinistas. Bet centrinė valdžia su karaliaus dvaru priešakyje laikėsi tvirtų katalikybės ir stiprimo kovą prieš protestantus.

1562 - 1594 m. Prancūzijos katalikai, susitelkė apie karaličių motiną Katariną de Mediči ir Lotaringijos kunigaikštį de Gizus, valdžiusius Prancūziją už mažametį karalių Karoli IX, vedé kruvinus religinius karus prieš protestantus, kurie kovojo ne tik už Bažnyčios atmazinimą, bet ir prieš vis stiprėjantį karaliaus absolutizmą. Prancūzijos reformatai, katalikų praminti hugenotais, nepasidavė. Hugenotų lyderiai buvo Navaros karalius Henrikas Burbonas (vėliau jis grįžo į katalikybę ir tapo visos Prancūzijos karaliumi Henriku IV), admirolas Gasparas de Kolnij ir kiti žymūs didikai. Hugenotai telkėsi pietinėje ir pietvakarių Prancūzijoje ir 1572 m. buvo sukūrė Henriko Navariečio vadovaujamą nepriklausomą nuo centrinės valdžios miestų ir dvarininkijos konfederaciją.

Atviri religiniai karai prasidėjo katalikams 1562 m. Vasi miestelyje užpuohus ir išžudžius besmeikžiančius hugenotus.

Didžiausias ir baisiausias susidorojimas su hugenotais buvo Baltramiejaus nakties skerdynės, įvykusios 1572 m. rugpjūčio 24-sios naktį. Katalikai vadovaujami de Gizų pasinaudojo tuo, kad hugenotai suvažiavo sostinę į Henriko Navariečio vestuves su Prancūzijos karaliaus seserimi Margarita Valua ir išžudė miegančius svečius visame Paryžiuje. Masinė žudynės buvo tęsiamos ir provincijose: Lione, Orleanc, Ruane, Trua ir kituose miestuose. Per keletą dienų buvo išžudyta apie 30 tūkst. žmonių, tame skaičiuje ir

hugenotų vadas admirolas Gasparas de Kolinji. Kruvinomis skerdynčmis buvo siekiama išauginti protestantus, susilpninti Reformacijos judejimą, priversti hugenotus sugržti į katalikybę. Bet protestantai nepasidavė, religinės kovos tęsėsi. Karaliumi tapęs Henrikas IV, nors ir persikrikštijo kataliku, rodė prielankumą hugenotams ir 1598 m. Nanto ediktu suteikė protestantams religines ir politines teises.

XVII a. Kardinolas Rišelje atnaujino represijas prieš hugenotus ir 1685 m. karalius Liudvikas XIV panaikino Nanto ediktą, uždraudė protestantiškas pamaldas, net už Biblijos laikymą namuose buvo baudžiamą mirimi. Perskiojami hugenotai masiškai emigravo iš Prancūzijos. Apie 250 tūkst. prancūzų - hugenotų išvyko ieškoti prie globočio į Angliją, Vokietiją, Daniją, Nyderlandus, Friziją, Šveicariją, Švediją. Hugenotų tésiama kova už sažinės laisvę priverė karalių Liudviką XVI 1787 m. pripažinti protestantams lygias piliečių téses su katalikais. Po Didžiosios Prancūzijos revoliucijos 1791 m. dekretu buvo galutinai įtvirtinta sažinės laisvę, valstybinę valdžia nustojó persekioti hugenotų palikuonius.

Dalija Gudliauskienė

Paruošta pagal krit. H. Pavilionio straipsnį "Hugenotai ir mes"/ "Mūsų sparnai" Nr.13, 1963 m.,
"Protestantizm" Slovų atleista, 1990 m.,
Lietuvos tarybinė enciklopedija, str. "Hugenotai"

Signatarų namų pašventinimas

Gruodžio 8 d. Signatarų namų direktorės Juratės Černiauskienės iniciatyva buvo surengta Signatarų namų šventinimo ceremonija, kuriai atliko du kunigai - katalikas ir reformatas. Ta proga į Signatarų namus atvyko Seimo narės Kazys Bobelis su žmona Dalia Bobeliene, Kovo 11-osios Akto signataras Saulius Razma.

Šventinti pastatą nuspręsta iki veiklos pradžios likus dar dviem mėnesiams. Iškilmes buvo derintos prie kasmetinio kalėdinio Vasario 16-sios klubo susirinkimo, kad jo nariams iš visos Lietuvos nereikėtų dar kartą vykti į Vilnių. Buvo pakvieti dvięjų konfesijų kunigai - reformatų kunigas Rimas Mikalauskas ir katalikų Vyskupų konferencijos sekretorius biržietis jaunas kunigas Rolandas Makrickas, nes 1918-ųjų signatarai buvo ne vienos tikybos atstovai. Kun. R. Mikalauskas paskaitė maldele, susirinkusieji gan damais ir vieningsių pagiedojo vienicičių reformatų pamęgtą giesmę "Dieve Tėve mielas", kun. R. Makrickas apėjo visas Signatarų namų patalpas ir jas pašventino. Krikščioniškas giesmės giedojimo Bernardinų bažnyčios merginų ansamblis. Direktorė J. Černiauskienė pabrėžė, kad šventinimo ceremonija - simbolinis aktais. Buvo išreikšta viltis, kad po visų Signatarų namų kamavusių problemų, tai bus veiklos pradžia. Pastatas remontuotas šešis metus. Ji sakė: "Savo veiklą pasiryžome pradėti viltingu aktu. Neenorime kalbėti apie likusias problemas, juolab, kad esame lyg ir pavėlavę - pastatas turėjo buti atiduotas naudojimui Nepriklausomybės Akto 80-mečio proga. Tačiau problemų gausa neleido igyvendinti šio simbolinio akto laiku".

Prieš šventinimo ceremoniją įvyko Vasario 16-osios klubo, vienijančio Nepriklausomybės Akto signatarų gimines, metinis susirinkimas. Jame dalyvavo ir klubui pirmmininkaujantis Tomas Šernas, kurio probobutės brolis buvo vienas iš dvidešimties 1918-ųjų metų signatarų Jokūbas Šernas. Klubo veikloje dalyvauja ir sign. Jokūbo Šerno anukė Kristina Šernaitė, jo brolių ir seserų vaikaičiai ir provaikaičiai, taip pat kitų signatarų iš Biržų krašto: Petro Vileišio anukė Dalia Bobeliene ir Alfonso Petruolio brolio vaikaičiai.

Po susirinkimo ir namų pašventinimo buvo surengta jauki vakarėlė. Moterys padengė gražų stalą, mukrovė pačią paruoštais skanestais, geru vynu. Renginiui dvasingumo suteikė Vakario Lopo vadovaujamo Vilniaus konservatorijos styginių orkestro atliekama muzika. Susirinkusieji bendravo tarpusavyje, prisiminimais griždami į pracių, aptardami ateities planus.

Dar vienas susibūrimo akcentas - Birutės Janavičienės austą juosta papuoštos Kalėdų eglutės uždegimas. Juostos ilgis daugiau nei 300 metrų. Audejā yra užsibrėžusi šią juostą iškelti į visus aukščiausius televizijos bokštus. Kol kas ja buvo pasipuošę Vilniaus ir Rygos televizijos bokštai. B. Janavičienė labai prisišėjo renkant lėšas Signatarų namų veiklai: važinėdama su andžiama juosta po Lietuvą, ji veždavosi aukų Signatarų namams knygą. Vakaro metu atminimo juostomis buvo apjuosta Signatarų namų direktorė J. Černiauskienė, Vasario 16-osios klubo pirmmininkas Tomas Šernas ir iškilmes atvykės Kovo 11-osios klubo narės Saulius Razma.

Juratė Kiliulienė

2000 m. sausio 9 d. Sinodinė sesija Vilniuje priėmė atvirą kreipimąsi į gerb. Kuratorių Petrą Zablocką bei visus Jo atstovaujanus reformatus "Dėl ramybės ir santarvės bažnyčioje".

Spausdiname tekštą koksjis pasiekė mūs /be IV.4 ir IV.5 punktų/.

Dėl ramybės ir santarvės bažnyčioje

Gerbiamas, p. Kuratoriu,

Matome Jūsų asmenišką bei daugelio kitų reformatų tiek atstovaujanus Jūsų, tiek Bažnyčios Smudo Kolegijos troškimus pasiekti sutarimą ir ramybę mūsų bažnyčioje. Tikime, kad visi turime vieną tikslą: santarvę ir ramybę mūsų parapijose. Dievo garbei ir laisvam Evangelijos skelbimui. Kad būtų teisingai skelbiamas Dievo žodis, administruojami Sakramentai ir laikomasi bažnytinio drausmingumo t.y. tvarkos. Šiuo tikslu siūlome konkrečius būdus ir kviečiame bendram darbui kilmam tikslui pasiekti.

Pirmiausia turime sutarti:

I. Teisingas Dievo Žodžio skelbimas vyksta per kunitų rekomenduotus ordinuoti lektorius ir Sinodo mutarimų egzaminuotus ir ordinuotus diakonus ir kunitus. Sakramentus administruoja kunitai, kurie pirmiausia atsako už bažnyčios tvarką parapijose. Dvasininkų pagalba yra parapijų seniūnai, kurie dalį atsakomybės turi prisūtinti už ūkinę, finansinę bei drausminę parapijos gyvenimo dalį. Visų bendras rūpestis turi būti, kad visos progenės ir sekmaciencio pamaldos būtų skirtos tik maldai, giesmei, Dievo Žodžio skelbimui, mokymui ir sakramentams. Kad būtų sudarytos visos sąlygos dvasiniams darbui. Ūkiniai, bažnyčios organizaciniai reikalai būtų sprendžiami pagal galiojančią bažnyčios santvarą apibrėžtą Didžiosios Agendos ir Sinodo kanonais - tinkamai, tamai, tvarkingai, sutarimu ir tam skirtu laiku; nemitinguojant, neagituojant po pamaldų ar prieš jas. Bet kokia agitacija, parašų rinkinėjimai be parapijų kunitų ir Seniūnų Tarybos ar Sinodo Kolegijos sprendimų negali būti laikomi tinkama priemonė šiemis kiliems tikslams siekti.

II. Apgallestaudam i pastebime, kad per pastaruosius kelerius metus atsiradusi ir siekiant veikti Lietuvos reformatų vardu vadinamoji Lietuvos Nepaprastojo Sinodo kolegija nėra legalus organas ir savo siuntinėjamais raštais į įvairias tiek užsienio, tie mūsų šalies valstybines, religines ir visuomenines instancijas sukelc liūdnų pasekmų tiek siekiant atgaudi bažnyčios turą, tiek kuriant palankias sąlygas aukščiau pamintetiems tikslams pasiekti. Tuo nė tiek nepasickta didesnė ramybės ir susipratimo, koks buvo iki tol parapijose. Tapo paviešintas mūsų pačių nesutarimas, kuo puikiai pasinaudojo nedraugiškai mūsų bažnyčiai musištę valdiminkai, pavieniai asmenys ir kai kurios konfesijos.

Nevengiamo atsakomybės ir pripažiame, kad tiek dėl pačio šio nelegalaus organo atsiradimo, tiek dėl jo vėlesnės veiklos yra ir mūsų kaltės. Matyt neišnaudojome tinkamai visų griežtų drausminų priemonių, tiek ir nesugebėjome parodyti deramos meilės ir supratimo.

Karštai prašome ir broliškai raginame sustabdyti bet kokį manipuliaciją: raštu siuntinėjimą, prisistatinėjimą parapijoms ar valstybiniams organams Sinodo, Sinodo Kolegijos ar parapijų tarybų vardais.

III. Taip pat geros valios ženklan iš Jūsų pusės prašome sugražinti Papilio cv. reformatų parapijai priklausančią Lietuvos Brastoje 1564 m. Radviļų išspausdinę Bibliją.

Visiems, kurie turi bažnyčiai naudingų idėjų ir nori dirbti, siūloma įsijungti į veikiančias komisijas, arba, esant geriemis ir konstruktiviemis pasiūlymams, gali būti sudarytos Sinodo patvirtintos naujos komisijos.

Ponai P.Krikščioninei ir jos atstovaujantiems siūlome įsijungti į Biržų parapijos darbą, kaip vienai iš seniūnijų.

IV. Sutinkame su Jūsų mintimis, kad daugeliui skaudžių bažnyčios problemų išsprendimui reikalingas Sinodas. Ar jis bus "vieningas", ar "santarvės", parodys laikas.

Sinodo tikslus nurodo Didžioji Agenda.

1. Tarpusavio broliškos meilės atnaujinimas ir sustiprinimas (Kor. 16,13-14; I Petr. 4,8).

Visapusiška paguoda, mokymas, perspėjimas ir Viešpaties nuopelnec sutvirtinimas (Rom. 1,11-12; 1Kor. 15,58).

3. Pataisymas ir atnaujinimas geros bažnyčios tvarkos ir disciplinos šventos, būtent, kur reikalai jau šubuoja ar į blogą krypsta (Ef. 4, 11-12; Hbr. 12, 15-16; 1 Kor. 1,10)

...ir pabaigai:

6. Tvaringo bažnytinėj reikalų apsvarystymo ir Viešpaties surinkimų aprūpinimo įvairiuose jų reikalauose:

V.Sinodui parengti reikalingas kruopštus ir nuoseklus darbas.

Esame įsitikinę, kad vienybei pasiekti ir ginčytinus klausimus išsiaiškinti galima tik gera valia, krikščioniškoje dvasioje ir sažiningai tariantis. Nesutarimams sprendti siūlome įsijungti į bendrą, pastoviai veikiančią "Santarvės komisiją". Kolegija iš šią komisiją galima autoritetingesnius žmones.

Komisijos narių tarpe mes taip pat norėtume matyti Jus arba jūsų nuomenę atstovaujančius 2-3 žmones.

Suprantame, kad tai ilgas ir nelengvas darbas, tačiau teigiami komisijos darbo rezultatai galėtų (ir turėtų) leisti užbaigtis nesutarimus, ką būtų galima iškilmingai patvirtinti, kad ir 2001-jų metų Sinode.

Sinodinės sesijos Vilniuje vardu pasirašė: Sinodinės sesijos direktorius R.Jakubėnas, cenzorius kun. A.Kvedaravičius, Sinodinės sesijos kanonų ir memorialų raštininkas A.Baublys, Sinodo kolegijos prezidentas R.Jankūnas.

/ Kalba netaisyta/

Švento Rašto tekštai panaudoti Kreipimesi:

I Kor. 16,13-14

Budėkite, pasiliukite tikėjimc. Vyrais būdami, būkite stiprūs. Ką tik darote, darykite su meilė.

I Pet. 4,8

Bet pirmoje eilėje mylēkite karštai vienas kitą. Nes meilė pridengia daugybę nuodėmių.

Ef. 4, 11-12

Tai Jis paskyrė vienus apaštalaus, kitus pranašais, evangelistais, ganytojais ir mokytojais, idant aprūpintų šventuosius tarnystės darbui, Kristaus kūno ugdymui.

Hebr. 12,15-16

Žiūrėkite, kad kas nors nenustotų Dievo malonės, kad kokia karti, žalinga šaknis neišleistų daigų ir daugelis ja nesusiterštų, kad neatsirastų ištvirkelių ir šventybių nickintojų kaip Ezavas, už valgio kąsnį pardavęs pirmagimio teises.

I Kor. 1,10

Broliai, Viešpaties Jėzaus Kristaus vardu maldauju jus, kad visi vienaip sutartumėte ir pas jus nebūtų susiskaldymui, kad būtumėte vienos dvasios ir vienos minties.

Rom. 1, 11-12

Trokštu jus pamatyti, kad galčiau perduoti siek tiek dvasinių dovanų jums sustiprinti.

I Kor. 15,58

Tad mano mylimieji broliai, būkite tvirti ir nepajudinami, vis uoliau dirbkite Viešpaties darbą ir žinokite, kad jūsų trūnas ne veltui Viešpatyje.

* * *

Viskas gal būtų ir gražu, galima būtų pasakyti - pagaliau. Tik biržiečiams teks "prie rankovės siuti kailinius".

Dalija Gudliauskienė

Iš Lietuvos reformatų parapijų istorijos

SEIRIJU REFORMATŲ PARAPIJA

Seirijai yra miestelis Lazdijų raj. į rytus nuo Lazdijų prie Alytaus - Lazdijų plento, tarp Alytaus, Liepalingio, Lazdiju. Už 2 km nuo Seiriju yra Seirijo ežeras.

Seirijų dvarą ir prie jo miestelį 1510 metais iškūrė Jurgis IV Radvila (Mikalojus Radvilos Rudojo tėvas). XVI a. viduryje Seirijai tampa amatų centru, juose gyvena daug atsikėlėlių iš Vokietijos ir kitų Europos kraštų, kur vyko religinės kovos.

1554 metais Radvilos iškūrė evangelikų parapiją, 1584 metais Mikalojus Radvila (M.Radvilos Rudojo sūnus) pastatė pirmąją Seirijų ev. reformatų bažnyčią, o 1598 metais - ev. liuteronų bažnyčią. Yra žinomi Radvilų raštyti Seirijų parapijai dokumentai datuoti 1590 m. birželio mėn. 29 d., 1597 m. liepos 25 d. ir 1598 m. birželio 28 d. (Jurgio Radvilos - Mikalojus Rudojo anūko). Tuo metu Seirijų parapija priklausė "Unitas Lithuaniae" Bažnyčiai /Lietuvos Vienata/. 1595 m. Seirijuose kunigavo Motiejus Bankovskis - Naugarduko distrikto senjoras (superintendentas). Nuo 1629 m. iki 1635 m. Seirijų reformatų bažnyčios administratoriumi ir Sinodo notaru buvo kun. Samuelis Minvydas - žymus to meto reformatų raštojų darbuotojas. Reformatų kunigams išlaikymas buvo skiriamas iš Seirijų dvaro, priklausiusio Radviloms. Pamaldos buvo laikomos lietuvių kalba. Žymus XVII a. istorikas reformatas Andreas Vengerskis (1600 - 1649) rašė: "...lietuviškai gieda ministrai Naujamiestyje Uptytės žemėje, Kėdainiuose, Seirijuose, Papilyje, Kurtuvėnuose ir kitur. (Lukšaitė "Reformacija" 460 ps.)

Per karą su Maskva (1655 m.) Seirijų savininkas kung. Boguslavas Radvila neturėjo laiko globoti reformatų. Tuo pasinaudojo dominikonas kun. Steckevičius ir, išvijęs reformatus iš Seirijų ir Šventežerio bažnyčių, pradėjo jose laikytį katalikų pamaldas. Seirijų bažnyčia grąžinta reformatams 1656. IX. 26. Kung. Boguslavas Radvila paskyrė katalikų klebonui 6 sklypus žemės Seirijų miestelyje ir suteikė jam įvairių teisių už tai ipareigodamas melstis už savo geradarį ir neskriausti reformatų. Bet ramybė tėsėsi neilgai. 1664 m. senają didžiąjį Seirijų reformatų bažnyčią, kuri miesteliui buvo kaip katedra, atėmė katalikai, nes, prasidėjus kontrreformacijai, daugelis aplinkinių gyventojų buvo sugražinti prie senojo tikėjimo. 1669 m. gruodžio 31 d. pakeliui namo į Karaliaučių mirė Seirijų ir kt. žemių valdytojas kng. Boguslavas Radvila. Jo turtus paveldėjo vienintelė dukte tuo metu 3 metų kunigaikštystė Liudvika Karolina. 1681 m. ji ištekėjo už Branderburgo kurfiusto sūnaus Liudviko. 1687 m. Liudvika Karolina Radvilaitė Seirijus su 22 kaimais ir palivarkais užrašė savo vyrui, kuris juos valdydamas ten iškurdino daug vokiečių kolonistų. Tais pačiais metais mirus jos pirmajam vyrui Liudvikui, Liudvika Karolina nepasibaigus gedului susižadėjo ir po to ištekėjo už aršaus kataliko Neubergo kunigaikščio Karolio Pilypo ir Seirijai jai daugiau nebeprisklausė, o perejo Prūsijos karalių žinion. Su Prūsijos karalių pagalba reformatams buvo pastatytą mažesnę bažnyčia arčiau plento ant kalnelio tarp katalikų bažnyčios ir dvaro. Bažnyčia buvo iš išorės ir vidaus baltai tinkuota. Viduje ties viduriu išilginės sienos buvo sakykla, aplink visą bažnyčią iki presbiterijos ėjo galerijos, kairėje pusėje buvo imūryta marmurinė su aukso raidėmis atminimo lenta Mikalojui Radvilai,

Nuo XVII a. vidurio prie Seirijų reformatų parapijos veikė mokykla, kurią lankė Radvilų baudžiauninkai, neatsižvelgiant į jų tikybą. Rusų caro valdžia spaudė, kad evangelikų išlaikoma mokykla virstų valdine. 1870 m. Seirijuose buvo įsteigta evangelikos dvasios valdine miestelio mokykla, joje mokėsi žydai, evangelikai, katalikai....

1780 m. Seirijų turtas buvo išnuomotas Aleksandriui Konarskiui /gal Simono Konarskio giminė, nes Simonas buvo krikštytas Seirijų reformatų bažnyčios kunigo/.

Po Lietuvos - Lenkijos padalijimo (1795 m.) Seirijai, kaip ir visa Užnemunė, atiteko Prūsijai ir Seirijų parapija buvo priskirta Varšuvos Sinodui, pamaldoš pradėtos laikytį lenkų kalba ("Pasiuntinys" 1911 m. Nr10). 1835 m. Seirijuose klebonavo kun. Orlovskis iš Kėdainių, kuris atstatė bažnytinius trobesius. Apie 1849 m. jis buvo išrinktas Varšuvos konsistorijos nariu ir persikelė ten gyventi. Mirė 1850 m. ir buvo parvežtas palaidoti Seirijų reformatų kapinėse. 1851 m. kunigavo Jonas Gotlibas Rumpelis. 1906 - 1909 m.m. Seirijų parapijā aptarnauti atvykdavo kun. Konstantinas Kurnatauskas iš Kelmės.

Po 1918 metų įvykių atsiskyrus Lenkijai, Seirijai liko Lietuvos sudėtyje ir Seirijų reformatų parapija buvo prijungta prie 1919 m. susikūrusios Lietuvos Reformatų Bažnyčios, jos Sinodo.

1920 m. į Seirijų parapiją buvo paskirtas atvykės iš Sovietinės Rusijos, iš Archangelsko / ten pasidare nebeįmanoma gyventi ir dirbtinių kunigams/ Fridrichas Barnelis (tėvas). Dėka jo pastangu, buvo atkurta Seirijų parapija, atstatyti jos pastatai, bažnyčia, klebonija, sukultūrintas sodas. Mirė kun.Fr.Barnelis 1930 m., palaidotas Seirijų reformatų kapinaitėse. Po kun.Fr.Barnelio (senj.) mirties kunigo pareigas ėjo jo sūnus diakonas, o vėliau kunigas Fridrichas Barnelis (jnr.). Kadangi jis nebuvo Lietuvos pilietis, todėl ilgai negalejo būti paskirtas nuolatiniu kunigu. Gavus pilietybę, 1932 m. rugpjūčio 15 d. jis buvo iškilmingai įvesdintas į Seirijų reformatų parapiją. Įvesdino kun. J.Šepetys, dalyvavo M.Yčas su žmona ir visos dukros. 1938 m. Seirijų parapijai prašant, buvo parduotas jai priklausantis Seirijų miestelyje didelis sklypas. Tarpukaryje Seirijų parapija turejo apie 200 narių - reformatų ir liuteronų, pamaldos buvo laikomos lietuvių ir vokiečių kalbomis. 1936 - 1937 m.m. Seirijuose kunigavo kun. Adomas Šernas, o 1940 m. ten dirbo kun. Aleksandras Piaseckis, per vokiečių okupaciją vėl atvažiuodavo kun. A.Šernas.

Per II Pasaulinį karą Seirijai buvo visiškai sugriauti, reformatų parapijos veikla nutrūko, nes beveik visi evangelikai emigravo. Bažnyčios pastatas sugriautas, reformatų kapinaitėse nebelaidojama, jos labai apliečtos. Atkurus nepriklausomybę Lietuvoje, išlikusių Seirijuose reformatų šeimų ēmësi globoti kauniečiai.

D.Gudliauskienė

Parengta pagal straipsnius "Pasiuntinys" Nr.10, 1911 m., "Mūsų sparnai" Nr.45, Nr.65, "Mūsų žodis" Nr.3, 1932 m.

Kaukių karnavalas "Radvilų rūmai"

1999 metų gruodžio 29 d. Vilniaus ev. reformatų bažnyčios parapijos namuose vyko jaunimo kaukių karnavalas, pavadinimas "Radvilų rūmai". Jaunimas ruošėsi suvaidinti ką nors susijusio su Reformacijos istorija, to meto žymiaisiai žmonėmis. Dalyvių susirinko nedaug - apie 10 žmonių, atėjo ir kun. A.Kvedaravičius. Buvo nutarta suvaidinti Liudvikos Karolinos Radvilaitės vestuvės. Parapijos salytė buvo sumanai papuošta mažomis žvakelėmis, o ant vaišių stalų puikavosi didelis tortas. Scenarius buvo kuriamas pasitelkus Jokūbo Kregždės knygą "Reformacija Lietuvoje". Nors dalyvių buvo nedaug, bet tai netrukdė gerai nuotaikai ir linksmybėmis. Pasiskirstė vaidmenimis - Karolina Liudvika, Sobieskis, Sapiega, Sobieskio sūnus Jokūbas, Karolis Pilypas, rūmų damos - ēmësi improvizacijų. Buvo skaitomi epizodai iš knygos, o po to mėginta suvaidinti. Spektaklis vyko eksproptru. Tą pačią dieną Seniųjų metų palydėjimas karnavalas vyko ir pas mūsų jaunimo draugus iš Lietuvos krikščioniško jaunimo blaivybės sąjungos "Žingsnis" (su šia organizacija vasarą kartu rengiamos stovyklos Papilyje socialiai remtinėms vaikams). Tad pasilinksmėj parapijos namuose, jaunieji Vilniaus reformatai, apsirengę karnavaliniais drabužiais, o "Karolina" su tikriausiu balto tiulio vėliumu, patraukė pas draugus į Aušros vartų gatvę. Buvo be galio linksma, kai sutiki prancūzai atkreipdavo dėmesį į keistai pasirėžiusią, linksmą, kvailiojančią grupelę. Taip iki valiai prisikvatojė, nuvyko į draugų diskoteką, pabendravo su senais pažystamais, kai kurie susirado naujų draugų ir nusprendė, kad tai vaidintojo spektaklio kulminacija: Karolina ištėka antrą kartą Berlyne už kataliko Karolio Pilypo. Po diskotekos dar sugrižo į parapijos salytę baigtis valgyti torto.

Vilniaus reformatų jaunimas tikisi, kad ateinančiais metais dalyvaus daugiau jaunimo ir visi kartu sugalvos ką nors dar įdomesnio palydint scenosius metus.

Pagal jaunimo pasakojimus užraše D. Gudliauskienė

Tai amžinybėn nenuėjo

(Vakaras, skirtas kompozitorui Vladui Jakubėnui, 1904 05 15 - 1976 12 13)

Neatsitiktinai sutapo, kad gruodžio 13-ją Vilniaus muzikinė visuomenė, kompozitorius Vlado Jakubėno draugija kartu su kitomis kūrybinėmis organizacijomis, Ev. reformatų Vilniaus parapija, Lietuvos reformacijos istorijos ir kultūros draugija dar karta prisiminė kompozitorių, pianistą, muzikos kritiką, publicistą, žurnalistą, mūsų Bažnyčios kuratorių, profesorių Vladą Jakubėnį. Prieš 23 metus, važiuodamas į muzikos pamoką (Čikagoje, JAV), šis didysis lietuviškosios muzikos puoselėtojas į ją nebenuvyko, pasirinkdamas sau kelią į Amžinybę. Mirties metinių dieną buvo prisimintas ne tik jo muzikinis palikimas, bet kartu pastatytas, nors kažkiek ir pavėluotai, kulkus nemirštantis simbolinis paminklas: pristatyta dar dažais kvėpanti knyga apie šį muzikos ažuolą, brangią lietuvių tautai ir reformatų visuomenei asmenybę.

Vakaras, vykęs Lietuvos teatro, kino ir muzikos muziejaus salėje (Vilniaus g. 41), kuriam vadovavo muzikologas Vaclovas Juodpusis, prasidėjo trumpa moksline konferencija tema: "Vlado Jakubėno kamertinė muzika". Apie kompozitoriaus solinių dainų muzikinės kalbos ypatumus kalbėjo kompozitorius Vytautas Kainukštis, apie fortepioninę kūrybą - doktorantas Saulius Gerulis, apie „Styginių kvarteto“ kūrimą ir pirmą atlikimą pasakojo profesorius Petras Kunca.

Vienas iš svarbiausių šio renginio akcentų buvo knygos apie Vladą Jakubėnį pristatymas. Knygos "Vladas Jakubėnas" išleidimą parėmė Devenių kultūros fondas (JAV) šio fondo prezidentės, Vlado Jakubėno draugijos narės p. Dalia Bobelienės iniciatyva. Su 370 puslapių apimties knygos, susidedančios iš šešių dalių, išleidimo niuansais supažindino kompozitorius Vlado Jakubėno Draugijos Lietuvos skyriaus pirmininko pavaduotoja, viena iš knygos bendraautoriių ir rengėjų Irena Skomskienė. Be paties Vlado Jakubėno kaip kompozitoriaus, pianisto, muzikos kritiko ir publicisto straipsnių ir recenzijų, laiškų, sudarančių nedidelę žurnalistinio palikimo dalį, nemažai vietos knygoje skirta Jo bičiulių kompozitoriių ir kitų autorių atsiminimams apie Jį - žmogų, menininką, kūrėją. Tai VI.Jakubėno amžininkų publikacijos, kuriose įvairiomis progomis apie Jį pasakoja Jam artimi žmonės: sesuo Halina Jakubėnaitė - Slavėnienė - Dilienė, jos sūnus Julius Slavėnas, Lietuvos muzikos ir kitų veikėjai - K.Kaveckas, J.Nabažas, J.Gaižauskas, A.Balčiauskienė bei JAV gyvento laikotarpio kolegos - J.Kreivėnas, kun.B.Chomskis, dirigentai ir kompozitoriai - V.Mariošius, A.Šimkus, J.Lampsaitis, P.Mielulis, dr L.Šimutis ir kiti.

Knygos penktasis skyrius - specialistų žodis apie Vlado Jakubėno kūrybą. Prof.Jeronimo Kačinsko - Vlado Jakubėno jaunystės draugo ir vėliau bendradarbio - nuomone, Jo kūryboje vyrauja „pagrindinė neoklasikinė kryptis su stiprai išskeltu lietuvių liaudies tonacijų elementu“. Pasak jo, Vladas Jakubėnas gal daugiau liko vakarietiškas veikiamas europietiško impresionizmo ir neoklasicizmo sintetiškai tas kryptis jungdamas savo kūryboje. Daugelio kitų Jo kolegų nuomone, VI.Jakubėno kūryboje atispindi vėlyvasis romantizmas su impresionistinės muzikos priemaiša, simfoninė muzika alsuoja giliu tautiškumu. Vlado Jakubėno 1943 metais sukurtas baletas „Vaivos juosta“ klavyras pasižymi melodijų išraiškingumu, išpudingumu, gražiomis pagrindinių herojų charakteristikomis. Neperseniai, 1994 metais, ši klavyra instrumentavo komp.Jurgis Juozapaitis, o libretą sukūrė baletmeisteris Jonas Katakinas.

Knyga praturtinta dokumentine medžiaga, nemažu pluoštu nuotraukų. Beje, tai pirmoji tokio pobūdžio knyga skirta šiam kompozitoriumi, atskleidžianti įvairiapusi talentą ir veiklos reikšmę lietuvių muzikos ir kultūros istorijoje.

Apie tai ir dar apie daugelį kitų iki šiol nepublikuotų kompozitoriaus gyvenimo ir kūrybos momentų rasime pavartę idomią visiems, o ypač reformatiškajai bei muzikinei visuomenei knygą.

Savo prisiminimais apie kompozitorų pasidalino komp.Jurgis Gaižauskas bei p.Dalia Bobelienė. Vakarą pajavairinė surengta dokumentinės autentiškos medžiagos parodėlė iš kompozitoriaus artimųjų ir šeimos bičiulių asmeninio archyvo, kurią parengė Gražina Slavėnienė (JAV) ir Marija Pečiukonienė.

Per vakaro koncertą buvo atlikti Vlado Jakubėno įvairiu laiku parašyti kūriniai: Rapsodija Nr.1 (atl. pian. S.Bielionytė); solo dainos „Suterno naktis“ ir „Kad aš jauns nevedės buvau“ (atl. basas J.Malikonis, akomp.V.Daugirdienė); Melodija - legenda (atl. smuikininkė L.Bartkevičiūtė, akomp. L.Bizevičiūtė), Rapsodija Nr.2 (atl. pian. D.Kudirkė), solo dainos „Ežerėlis“ ir „Daug turėta mylimuju“ (atl. T.Chmieliauskaitė, akomp. S.Bielionytė); Serenada violončelei ir fortepionui (atl. G.Menkevičiūtė ir D.Laimutytė"); šokiai iš vienintelio baletos „Vaivos juosta“: „Miškinio šokis“ ir „Mažojo velniuko šokis“ (atl. pian. V.Daugirdienė); „Styginių kvartetas“, parašytas 1932-1933 m. m. (atl. Valstybinis Vilniaus kvartetas-A.Vainiūnaitė; A.Šilalė; G.Jakaitis; A.Vasiliauskas).

Vakaras paliko gilių išpuidgei. Tai gera pradžia kelyje į kompozitoriaus kūrybos pažinimą, Jo vietą lietuvių ir tarptautinės moderniosios muzikos kontekste.

Naujos knygos

Žinynas "Religijos Lietuvoje"

Pasirode ev. baptistų žurnalo "Prizmė" redakcijos parengtas informacinis leidinys "Religijos Lietuvoje". Kaip rašoma įvade, tai žinynas apie nekatalikiškas Lietuvos religijas, konfesijas, religines organizacijas bei grupes, išleistas Europos Sajungos PHARE pilietinės visuomenės plėtros programos užsakymu, leidykla Nova Vita, Šiauliai. Leidinys, kaip pristato leidėjai, yra Lietuvos "religinė džiunglių" vadovas, kuriame pateikti trumpi įvadiniai straipsniai bei nemažai kitos informacijos apie Lietuvoje veikiančias religines konfesijas ir organizacijas: adventistus, baptistus, budistus, chasidus, Jehovos liudytojus, karaimus, krišnaitus, lefevrifus, liuteronus, metodistus, munitus, mormonus, musulmonus, reformatus, "Romuvą", sekmininkus, sentikius, stačiatikius, "Tikėjimo žodį", unitus, žydus ir kt. Kaip matome, greta tradicinių nekatalikiškų religijų į žinyną įtrauktos ir daugiau mažiau žinomos įvairių tikėjimų grupės (neatsižvelgiant, ar jos registruotos, ar ne), sutikusios pateikti apie save informaciją.

Pagrindinėje dalyje religinės bendruomenės ir organizacijos suskirstytos į 7 grupes. Pirmoje grupėje žinios apie aštuoniąs tradicines nekatalikiškas religijas ir konfesijas. Kitose - informacija apie kitas krikščioniškos kilmės konfesijas ir judėjimus, taip pat apie tarpkonfesines ir ekumenines organizacijas ir misijas, be to, ir apie rytiškos kilmės tikėjimus ir grupes bei kt. naujus religinius judėjimus, kurie pateikę apie save žinias.

Tradicių religijų ir konfesijų grupėje pateikta informacija ir apie Lietuvos ev. reformatų Bažnyčią. Būtų galima džiaugtis tokiu viešu informacijos pateikimu, jei joje nebūtų gana grubių netikslumų.

Įvadiniame straipsnyje apie Lietuvos ev. reformatų Bažnyčią visų pirmā klaidingai pateiktos istorinės žinios apie pirmąsias reformatų parapijas, didikų įkurtas Lietuvoje XVI a. viduryje. Rašoma: "reformatų parapijos pirmiausia atsirado Biržų apskrityje...". XVI a. Lietuvos Didžioji Kunigaikštystė nebuvo suskirstyta į apskritis, toks teritorinis padalijimas būdingas mūsų amžiuje. XVI a. kunigaikščiai Radvilos valdė Biržų kunigaikštystę ir, Mikalojui Radvilai Rudajam perėjus į reformatų tikėjimą, tik apie 1569 metus Biržų pilyje įrengė koplyčią reformatams. O LDK teritorijoje pirmosios protestantiškos, o vėliau ir reformatų parapijos įkurtos 1550-1555 metais Žemaitijoje: Šiluvoje (įkūrėjas didikas Jonás Zaviša), Šiaulėnuose, Šaukėnuose, Sedoje, Lioliuose, Kelmeje (žr. "Mūsų sparnai" Nr.40, 1976 m.). Tačiau kontrreformacijai pavyko palaužti Reformaciją Žemaitijoje ir mūsų laikais ši Lietuvos dalis liko daugiausia katalikiška. Panašiu laiku buvo pastatytos ar perimtos iš katalikų bažnyčios Rykantuose, Vilniuje, Pašušvyje. Žinyne pateiktos parapijų įkurimo datos irgi diskutuotinos.

Žinyne skelbiama klaudinga informacija apie Biržų parapiją. Rašoma, kad parapijos pirmininkas yra V. Aišparas. Deja, biržiečiai jo nerinko, nepažista ir nepripažista. Biržiečiai reformatai nustatytą tvarką yra išsirinkę parapijos tarybą, kurios pirmininkė Palmyra Krikščiukienė.

Nenurodytas žinyne ir Nem. Radviliškio parapijos tarybos pirmininkas. Šypsena sukelia žinios apie Seirijų ev. reformatų bendruomenę, kur "kontaktiniu" asmeniu įrašytas buvęs Kauno parapijos pirmininkas Vitoldas Dagys, pirmininke nurodyta A. Jurčikonytė.

Na, o Vilniaus reformatų parapijos narių skaičius išties įspūdingas - 1900 parapijiečių, iš kurių apie 400 aktyvūs, o pamaldas lanko 30-100 žmonių. Panašiai ir Kaune - 1000 narių, 200 aktyvūs, lanko geriau nei vilniečiai - 70-100 žmonių kas antrą sekmadienį. Kur ten Biržams ar Papiliui sumonis lygintis lankomumu, pagal žinyną, pas juos į pamaldas vos po 40-70 žmonių susirenka!

Gaila, kad žurnalo "Prizmė" redakcija prieš skelbdama duomenis jų nepatikslino pačiose parapijose, o vadovavosi nežinia kieno ir kokiui tikslu pateikta nepatikrinta informacija.

PASAULINĖ BAŽNYČIŲ TARYBA

Pasaulinė Bažnyčių Taryba, sutrumpintai PBT (angliškai Worl Council of Churches, WCC) - laisva krikščioniškų Bažnyčių sąjunga, kuri neturi įsakomosios galios atskiroms Bažnyčioms. Tai organizacija, per kurią jai priklausančios Bažnyčios patvirtina savo ryšį su Jézumi Kristumi ir bendradarbiauja bendros veiklos klausimais.

PBT iškūrė kaip ekumeninis sąjūdis. Iš pradžių, tuoju po I Pasaulinio karo, susikūrė ekumeninis Bažnyčių sąjūdis "Life and Work", kurį subūrė švedų liuteronų arkivyskupas N.Soderblom'as ir anglikonų vyskupas Ch.Bent'as praktiškai krikščioniškai veiklai, ir antrasis - "Faith and Order", kurio tikslas buvo aptarti Bažnyčių susivienijimo galimybes, pašalinti sujungimo kliūtis. Šie sąjūdžiai buvo sušaukę pasaulines konferencijas: "Life and Work" - 1925 m. Stokholme, "Faith and Order" - 1927 Lozanoje. Buvo išrinktos laikinos komisijos, kurios rinkdavosi kasmet. Per diskusijas išaiškėjo PBT reikalingumas. Apie jos organizavimo projektą buvo diskutuojama - 1937 m. "Life and Work" suvažiavime Londone ir "Faith and Order" konferencijoje Edinburge. Buvo išrinkta komisija parengti PBT konstitucijai ir numatyta jau 1941 m. sušaukti visuotinį Bažnyčių suvažiavimą, bet II Pasaulinis karas sutrukė. Per karaą ekumeninis supratimas Bažnyčiose stipréjo ir PBT įkūrimas tapo realus.

Pirmasis visuotinis Bažnyčių suvažiavimas įvyko 1948 m. Amsterdame. Dalyvavo 147 Bažnyčias atstovaujantis 351 delegatas iš 44 kraštų. Suvažiavimo šūkis buvo: "Žmogaus netvarka ir Dievo planas". Nuo tada prasidėjo oficiali PBT veikla. Dalis Bažnyčių delegatų buvo nepatenkinti, kad suvažiavimas nepakankamai laikosi Biblijos bei per daug palankus komunizmui, ir įkūrė kitą organizaciją: "Tarptautinę Krikščionišką Bažnyčių Tarybą (International Council of Christian Churches). Šią grupę sudaro 40 Bažnyčių, jai vadovauja dr.C.Melntire iš JAV. (Šiai organizacijai priklauso mums gimininga Anglijos lenkų ev. reformatų Bažnyčia).

PBT antrasis suvažiavimas įvyko 1954 m. Evanstone, JAV. Dalyvavo 350 delegatų atstovaujantys 165 Bažnyčias iš 47 kraštų. Šio suvažiavimo šūkis buvo "Kristus - pasaulio viltis". Iš lietuviškų Bažnyčių tik Lietuvos ev. reformatų Bažnyčia yra pilnateisis šios sąjungos narys: Amsterdame dalyvavo kun. P.Dilys ir krt. H.Diliene, o Evanstone - kun. P.Dilys ir krt. H.Pavilionis.

PBT Konstitucijoje išrečta: PBT yra Bažnyčių, pripažistančių Jézų Kristų Dievą ir Isganytoju. Ši sąlyga yra ekumeninio sąjūdžio apribojimas. Pvz.: arijonai, nepripažistantys Jézaus Dievą negali būti priimti į PBT. Paprastai visuotinis suvažiavimas kviečiamas kas penkeri metai, tame išrenkama valdyba iš 6 narių ir Centro komitetas iš 90 Bažnyčių. Valdybą sudaro 5 pirmininkai ir 1 gen. sekretorius.

PBT priklauso 165 Bažnyčios iš 47 kraštų. Jai priklauso beveik visas anglikonų, reformatų, liuteronų, metodistų, baptistų, senkatalikių, lenkų tautinė katalikų ir menonitų Bažnyčios, taip pat Graikijos ir kitų kraštų stačiatikių Bažnyčios, išskyrus Rusijos.

PBT artimai bendradarbiauja su Tarptautine Misijos Taryba. Pasauline Bažnyčių Taryba išlaiko Ekumeninį institutą su biblioteka, kuris yra netoli Ženevos, kas trys mėnesiai Ženevoje leidžia žurnalą "The Ecumenical Review" ir savaitinių "The Ecumenical Press Service".

Pasaulinės Bažnyčių Tarybos centras yra Ženevoje, Šveicarija.

Arūnas Girlius

Parengta pagal Lietuvių enciklopediją, 22 tomai, Bostonas, 1960 m. 75-76 psl.

/perspausdinta iš teologinių konspektų 6 sasiuvinio/

*Nauji Metai**Tadas Šernas*

*O, Dievė Tėve malonus
Palaiminki Naujus Metus.
Nuo karo, bado, vargo mus
Apsaugok, Viešpatie, brangus.*

*Ramybė savo dovanok,
Malone tėviška globok.
Bažnyčią mūsų šelpk ir gink,
Tėvynę stiprink ir gaivink.*

*Atstumki debesis tamso,
Duok mūs gyvenimė šviesos.
O, Dievė Tėve malonus,
Palaiminki Naujus Metus !*

Moderato maestoso

T. Šernas

SAVONLINNA

12. 1996

Dieve Tėve malonus pa lai mi nki Naujus Metus. Nuo

*karo, ba do, vargo mus apsaugok, Viešpatie brangus. Ra-*rall.* jaus Metus.*

Informacija

Gruodžio 27 d. Vilniaus reformatų bažnyčioje Kalėdų koncertu užbaigtę 1999 metus Vilniaus ev. reformatų chorą "Giesmę", vadovaujamas choro vadovės ir dirigentės Tamaros Blažienės, chormeisterės Janinos Pamarnackienės. Solo giedojo Nijolė Gentvilienė, grojo Rimgaudo Vitkausko vadovaujamas styginių kvartetas "Credo".

Gruodžio 29 d. Vilniaus reformatų jaunimas surengė atsisveikinimo su Senaisiais Metais vakarą, svečiavosi Lietuvos krikščioniško jaunimo blaivybės sajungoje "Žingsnis".

Gruodžio 30 d. Vilniuje atsisveikinimo su 1999 metais pamaldas laikė kun. Algimantas Kvedaravičius.

Gruodžio 31 d. vakare paskutintoms 1999 metų pamaldoms Lietuvos jaunieji reformatai sukviesti kun. Rimo Mikalausko rinkosi į Kėdainių bažnyčią. Žvakių šviesoje giesmės ir maldos skambėjo neįprastai ir labai įtaigiai.

Sausio 1 d. pamaldos vyko tik Biržų reformatų bažnyčioje. Susirgus senjorui kun. P.Čepui ir stipriai peršalus jo pagalbininkui diak. Kęstučiai Daugirdui, jas laikė kun. Rimas Mikalauskas iš Kėdainių. Sausio 2 d., sekmadienį, Kaune ir Vilniuje pamaldas laikė kun. Algimantas Kvedaravičius, pranešęs apie savo ketinimą atostogauti ir, gal būt, išvykti pusei metų dirbti į Ameriką.

Sausio 16 d. Vilniaus ev. reformatų bažnyčioje pamaldas laikės kun. A.Kvedaravičius pranešę apie 2000 m. sausio 9 d. išvykštą Vilniaus 2000 m. Sinodinę sesiją /prez. R.Jankūnas/ ir jos priimtus sprendimus: Klaipėdos universiteto teologijos fakulteto 4-o kurso studentą Tomą Šerną patvirtinti Vilniaus reformatų bažnyčios pamokslininku ir per kun. A.Kvedaravičiaus atostogas pavesti jam laikyti pamaldas Vilniaus bažnyčioje. Jam galės padėti kun. R.Mikalauskas ir diak. K.Daugirdas.

Sausio 17 - 23 d.d. Krikščionių Vienybės ekumeninių pamaldų savaitė. Savaitės renginiai prasidėjo ekumeninėmis pamaldomis Tauragės M.Mažvydo liuteronų bažnyčioje, joms vadovavo Jo eminencija Lietuvos ev. liuteronų Bažnyčios vyskupas Jonas Kalvanas.

Sausio 23 d. Vilniaus ev. reformatų bažnyčioje pamaldas laikė diak. Kęstutis Daugirdas.

Sausio 30 d. Vilniaus ev. reformatų bažnyčioje pamaldas laikė teologijos studentas Tomas Šernas. Kun. A.Kvedaravičius pasibaigus pamaldoms įvesdino į parapiją ir sutuokė Aušrą Ivoškaitę ir Gediminą Šadreiką.

Sausio 31 d. Lietuvos Mokslo Akademijos salėje buvo paminėta Jokūbo Merkino "Postilles lietuviškos" - reformatų leidinio 400 metų sukaktis. Pranešėjai: prof. A.Piročkinas ir Inge Lukšaitė, koncertavo LMA mišrus liaudies choras, vadovaujamas Vytauto Versecko.

Parapijos namuose (Pylimo 20) šeštadieniais 11 val vyksta Vaikų tikslybos mokyklėlės pamokos, jas veda tikslybos mokytoja iš Australijos Vida Kasakaitytė - Jurkevič.

Parapijos namuose darbo dienomis nuo 9 -14 val. ir po pamaldų pradėjo veikti Bibliotekėlė. Ji vadovauja Kolegijos sekretorė Neringa Ragaliauskytė.

Nuo šių metų pradžios prie Vilniaus bažnyčios pradėjo veikti protestantiškos literatūros knygynėlis. Jame taip pat prekiaujama ir muzikos išrašais. Tai veiklosios reemigrantės Vidos Jurkevič darbai.

Dėmesio ! Pasikeitė kun.R.Mikalausko namų telefonas Kėdainiuose - 60343.

Lietuvos reformatų kurių telefonai: senjoras kun.Petras Čepas gyv. Medeikiuose tel. 8-220-58577, kun. Algimantas Kvedaravičius gyv. Vilniuje tel. 8-298-05410, kun. Rimas Mikalauskas gyv. Kėdainiuose tel. 8-257-60343 ir mobilus 8-289-21339, diak. Kęstutis Daugirdas Kaune tel.8-27-723838 ir Biržuose tel.8-220-31609

Primename seniūnų telefonus: Dalija Gudliauskienė 429118, Donata Indriūnaitė 342824, Angelina Kamčiatnienė 733757, Alfredas Naktinis 470718, Irena Petrylienė 414646, Danutė Pranulienė 444272, Birutė Šernaitė 617690